

нирования и финансирования расходов федерального бюджета на высшее профессиональное образование на основе государственных именных финансовых обязательств для участвующих в эксперименте высших учебных заведений.

4. Министерству образования Российской Федерации установить порядок определения размера финансового обеспечения государственных именных финансовых обязательств в зависимости от результатов единого государственного экзамена.

5. Установить, что на высшие учебные заведения, участвующие в эксперименте, не распространяется действие постановления Правительства Российской Федерации от 21 августа 2001 г. №606 «О конкурсном порядке размещения государственного задания на подготовку специалистов с высшим профессиональным образованием» (Собрание законодательства Российской Федерации, 2001, №36, ст.3565).

6. Министерству образования Российской Федерации обобщить до 1 ноября 2004 г. итоги проведения эксперимента и представить в Правительство Российской Федерации соответствующий доклад.

Литература:

1. [Электронный ресурс]: – Режим доступа
<http://www.finteoria.ru/princfinansirov.html>
2. [Электронный ресурс]: – Режим доступа
http://knowledge.allbest.ru/finance/3c0a65635a3bc78b5d43b89421306c36_0.html

Студентка 3 курсу Горбовцова А. М.
Державний вищий навчальний заклад
«Українська академія банківської справи НБУ» (м. Суми)
К. ек. н., доц. Журавка О. С.
Державний вищий навчальний заклад
«Українська академія банківської справи НБУ» (м. Суми)

ПРОБЛЕМИ, МОЖЛИВОСТІ ТА ЗАГРОЗИ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ, ПОВ'ЯЗАНІ З ГЛОБАЛЬНОЮ ЄВРОІНТЕГРАЦІЄЮ

Усі тенденції суспільного розвитку сьогодні свідчать про виникнення такої форми як глобальна інтеграція, що визначає закономірності розвитку сучасного світу, оскільки під її впливом змінюється глобальна структура світоустрою, з'являються нові інтегративні структури, які забезпечують інтенсифікацію розвитку людства в цілому.

Процес глобалізації та гомогенізації призводить до створення єдиного світового співтовариства, у якому формуються єдині норми, інститути та культурні цінності. Отже, так чи інакше, глобальна інтеграція являє собою засіб об'єднання

держав, який сприяє налагодженню ефективної взаємодії між ними на всіх інституційних рівнях розвитку суспільства і базується на реалізації ними спільних інтересів. [2]. У свою чергу, євроінтеграція – це єдиний економічний, соціальний та гуманітарний простір, де відмовилися від кордонів та зайвих умовностей задля вільного пересування людей, продуктів, капіталів, необмеженого обміну інформацією, культурними та науковими надбаннями.

Для України ж євроінтеграція – це процес впровадження європейських норм в українське законодавство та, як наслідок: стабільна економіка, правова держава, чисте довкілля, якість харчових продуктів, соціальна захищеність громадян, високий рівень життя та відсутність корупції. Тобто євроінтеграція є одним із структурних елементів глобалізації, що має більш-менш врегульований характер та забезпечує ефективну міжнародну співпрацю.

Таким чином, головною ознакою розвитку сучасного світового господарства є глобалізація, основою якої виступає рух капіталу, а страховий ринок, як невід’ємна складова фінансового ринку країни зазнає глобалізаційних впливів одним із найперших. Він чутливо реагує на зміни у світовому економічному середовищі й відбиває основні тенденції, які притаманні формуванню нового глобального страхового простору [3].

За даними 2012 року страховий ринок України займає 0,21 % у страховому ринку Європи, а у світовій структурі йому належить лише 0,062 %. Як бачимо, частка українського страхового ринку у Євrorинку також мала, проте, на 0,15 % більша, ніж наша світова доля [6].

Показник частки страхових платежів у валовому внутрішньому продукті в Україні у 2012 році становив всього 1,1 %, тоді як у провідних країнах цей показник у 2012 році дорівнює 7-11 % (для порівняння: Німеччина – 6,8 %, Франція – 6,9 %, Польща – 3,9 %, Європа у цілому – 7,6 %) [7]. Крім того, у середньому на душу населення в Україні припадає всього 50 євро страхових премій, що значно менше, ніж в інших європейських країнах (наприклад, у 2012 році у Німеччині – 2089 євро, у Польщі – 311 євро) [8].

Наведені дані свідчать про невисокий рівень розвитку вітчизняного страхового ринку, зокрема, його неплатоспроможність та низьку капіталізацію у порівнянні з країнами Європейського союзу. Саме тому Україні необхідно залучатися до міжнародних страхових організацій, переймати досвід ведення страхової діяльності в інших країнах, змінюючи при цьому, у першу чергу, страхове законодавство. Адже, діючи на сьогодні вимоги щодо платоспроможності, що мають узагальнюючу назву Solvency I, вже не відповідають сучасним реаліям. Саме тому Європейським Союзом у 2009 році була прийнята нова Директива про регулювання та ведення бізнесу на ринку страхування та перестраховання (Solvency II), що містить вимоги стосовно оцінки достатності капіталу страховиків та перестраховиків з урахуванням ризиків, щодо здійснення нагляду та розкриття інформації про діяльність учасників ринку. Вимоги до капіталу страховиків передбачають два конкрет-

них пункти: щодо платоспроможності та щодо розміру мінімального капіталу. Враховуючи те, що Україною були повністю виконані вимоги Solvency I, то зараз треба розробляти нові заходи по виконанню наступного проєкту, який знаходиться в нашій державі ще на етапі впровадження.

Саме тому Нацкомфінпослуг визначила ключові проблеми, які повинні бути вирішені з метою удосконалення законодавчих основ страхування та переходу до Solvency II:

- потрібно підвищувати рівень довіри населення до діяльності страховиків, посилити захист споживачів страхових послуг;

- необхідно подолати низьку якість активів, які притаманні страховим компаніям України;

- ліквідувати проблему невизначеності верхньої межі капіталізації, зменшити частку страховиків із малим розміром активів [1].

Отже, проведені нами дослідження показали, що страховий ринок України перебуває на етапі формування, поступово адаптуючись під вимоги європейського та світового ринків. Ми маємо багато прогалин у страховій діяльності, проте, активно намагаємося їх виправити. Для цього українському страховому ринку необхідно підключатися до зарубіжного страхового досвіду та змінювати власні моделі функціонування. Одним із таких варіантів є співпраця України у сфері страхування з країнами Європейського союзу. Таким чином, виділимо ті можливості для вітчизняного страхового ринку, які він може отримати від участі в Європейській економічній інтеграції:

- підвищення рівня захисту прав споживачів страхових послуг шляхом запобігання неплатоспроможності (банкрутства) страховиків;

- перехід на Міжнародні Стандарти Фінансової Звітності (МСФЗ) (стандартизація МСФЗ не ставить на меті деталізувати всі процедури та механізми фінансового обліку, у багатьох випадках віддаючи перевагу довірі до професійної самостійності бухгалтерів, які при вирішенні багатьох питань мають покладатися на службове сумління та особисті професійні судження);

- удосконалення існуючих форм звітності, які забезпечать надходження даних, необхідних для ефективного здійснення пруденційного нагляду;

- підвищення рівня капіталізації вітчизняних страховиків за рахунок збільшення частки іноземних інвестицій;

- залучення додаткового капіталу для розвитку страхового ринку України;

- підвищення конкурентоспроможності та прозорості на страховому ринку України;

- прискорення подальшої інтеграції страхового ринку інших галузей української економіки до законодавства ЄС [1, 4].

Але, на жаль, перед страховиками постає і ціла низка загроз, яка стримує курс на євроінтеграцію та гальмує розвиток страхового ринку. Це, зокрема:

- складність розрахунків щодо визначення показника необхідного платоспроможного капіталу (SCR – фактична маржа платоспроможності – це ключова вимога до платоспроможності, яка ґрунтується на оцінці ризиків);

- недостатність кваліфікованих фахівців, які можуть трансформувати українську звітність до МСФЗ;

- не кожна страхова компанія має необхідну для даного процесу систему програмного забезпечення;

- багато страхових компаній побоюються розкриття їх реального фінансового стану, що відображає рівень зниження їх активів, фінансової стійкості та платоспроможності [4, 8].

Дані ризики свідчать про неготовність українського законодавства односторонньо виконувати всі вимоги Solvency II та інші Директиви ЄС, проте, перший крок на шляху до євроінтеграції Україна вже зробила (мається на увазі проект Закону «Про страхування» з урахуванням положення Директиви 2009/138/ЄС (Solvency II)). Тож далі необхідно розробити план адаптації діяльності страхових компаній України до вимог Solvency II на базі досвіду деяких країн ЄС, економічний розвиток яких подібний українському. У разі необхідності залучити кваліфікованих фахівців, які зможуть трансформувати українську звітність до МСФЗ та розробити необхідні рекомендації щодо подальшого її впровадження. Адже, Україна не стоїть осторонь, процеси, що відбуваються в Європі та усьому світі, охоплюють і її. Багато компаній вже входять в український ринок і самі диктують свої умови. Чим швидше адаптуються до нових вимог всі учасники страхового ринку, тим краще буде і компаніям, і українським страхувальникам і професійним учасникам зокрема.

Література:

1. Альошин В. Проблеми та перспективи розвитку страхового ринку в контексті нової редакції Закону України «Про страхування» [Електронний ресурс] / Україна фінансова. – Режим доступу : http://ufin.com.ua/analit_mat/strah_rynok/029.htm.

2. Гаманкова О. Капіталізація страхового ринку України як прояв процесів глобалізації // Економічний часопис – 21 : Науковий журнал / Ін-т трансформації суспільства. – Київ, 2006. – № 5/6. – С. 31-35.

3. Войтович Р. В. Глобальна інтеграція як нова форма суспільного розвитку [Електронний ресурс] / Р. В. Войтович // Державне управління: теорія і практика. – 2010. – № 2. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/dutp/2010_2/index.htm. – Назва з екрану.

4. Михайлов Р. В. Кількісно-якісні параметри функціонування страхового ринку України: відповідність європейським критеріям / Київський національний університет імені Тараса Шевченка. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1346>. – Назва з екрану.

5. Курс України – до Європейського Союзу! [Електронний ресурс] / Інтернет-Консультатн Парус. – Режим доступу : http://consultant.parus.ua/_d.asp?r=01TAZf439bc70467f5529323c3accbeedb7ca. – Назва з екрану.

6. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг [Електронний ресурс] / Офіційний сайт. – Режим доступу : <http://nfp.gov.ua/>. – Назва з екрану.

7. European Insurance in Figures [Електронний ресурс] / Insurance Europe // Офіційний сайт. – Режим доступу : <http://www.insuranceeurope.eu/facts-figures/statistic>. – Назва з екрану.

8. Розвиток ринку страхових послуг в Україні [Електронний ресурс] / Презентація В. Старости. – Режим доступу : <http://prezi.com/832r6m78uctu/presentation/>. – Назва з екрану.

Левощко Надія Василівна, Голозубова Дар'я Володимирівна

Полтавський національний технічний університет ім. Юрія Кондратюка

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Початок формування підприємницького середовища в країні (приватний малий та середній бізнес) припадає на момент проголошення незалежності України. В цілому розвиток національного приватного підприємництва за 20 років незалежності країни можна охарактеризувати як непослідовний та часто проблемний, але основним незаперечним наслідком є факт наявності значного проширення приватного бізнесу в національній економіці країни[1].

Усвідомлюючи новаторську роль підприємництва, держава надає йому всебічної підтримки. На сьогодні основними напрямками підтримки малого та середнього підприємництва є фінансово-кредитна підтримка інноваційної діяльності, кадрове та інформаційне забезпечення, податкова політика, створення ефективної законодавчої бази тощо[2]. До числа суб'єктів реалізації державної політики стосовно малого бізнесу в Україні, крім включених до відповідного переліку в Законі України «Про державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні» [3], центрального органу виконавчої влади з питань регуляторної політики та підприємництва, інших центральних органів виконавчої влади, Верховної Ради і місцевих органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування, мають бути віднесені Президент України і його Адміністрація, Верховна